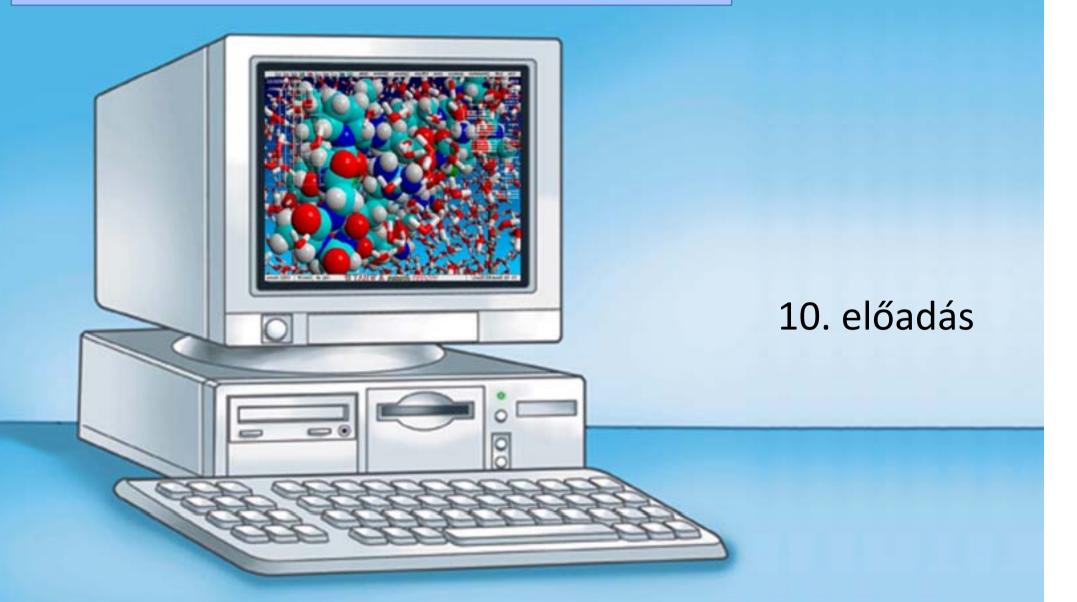
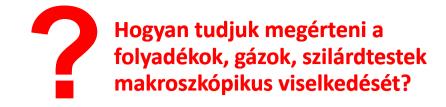
Molekuláris dinamika

Miről is szól a MD?

- nagy részecskeszámú rendszerek
- ismerjük a törvényeket mikroszkópikus szinten

minden részecske mozgását szimuláljuk

a részecskék mozgásegyenleteit integráljuk numerikusan

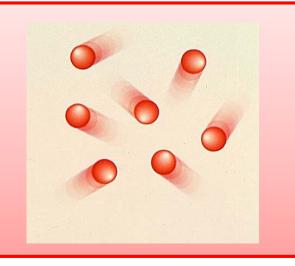
ha a rendszer egyensúlyban van, a hőmérséklet, nyomás és más makroszkopikus mennyiség meghatározható az időbeli átlagokból

ALAPOK: A. Rahman, Phys. Rev. **136**, A405 (1964); L. Verlet, Phys. Rev. **159**, 98 (1967)

RECEPT:

- végy N pontszerű részecskét;
- használj klasszikus mechanikát;
- a pontoknak adj tömeget, pozíciót és sebességet;
- a pontok kölcsönhatását modellezd potenciálokkal, ezekből számolj erőket;
- a rendszer időbeli fejlődését megkapod a Newton egyenletek integrálásával.

Történeti áttekintés

■ 1500-1600: L. da Vinci,
Galileo Galilei
1700-1800: Euler, Bernoulli
merev testek, rudak
(parciális differenciálegyenletek,
kontinuum elméletek)

- Kontinuum mechanikai elmélet
- 1930: törések, diszlokációk elméletének kifejlesztése
- 1960-1970: végeselem módszer
- 1990: végeselem módszerek és molekuláris dinamikai módszerek egyesítése

XX. század: atomok felfedezése

- 1950-es évek vége: Alder és Wainwright, molekuláris dinamika, egyszerű folyadékok viselkedése
- 1964: Rahman, folyékony argon szimulációja valószerű potenciálokkal
- 1960-1980: Kohn-Sham, numerikus módszerek, pl. DFT
- 1974: Stillinger és Rahman, valós rendszer (folyékony víz) első MD szimulációja
- 1980: Yip 1990: Abraham és társai első repedés- és törésszimuláció

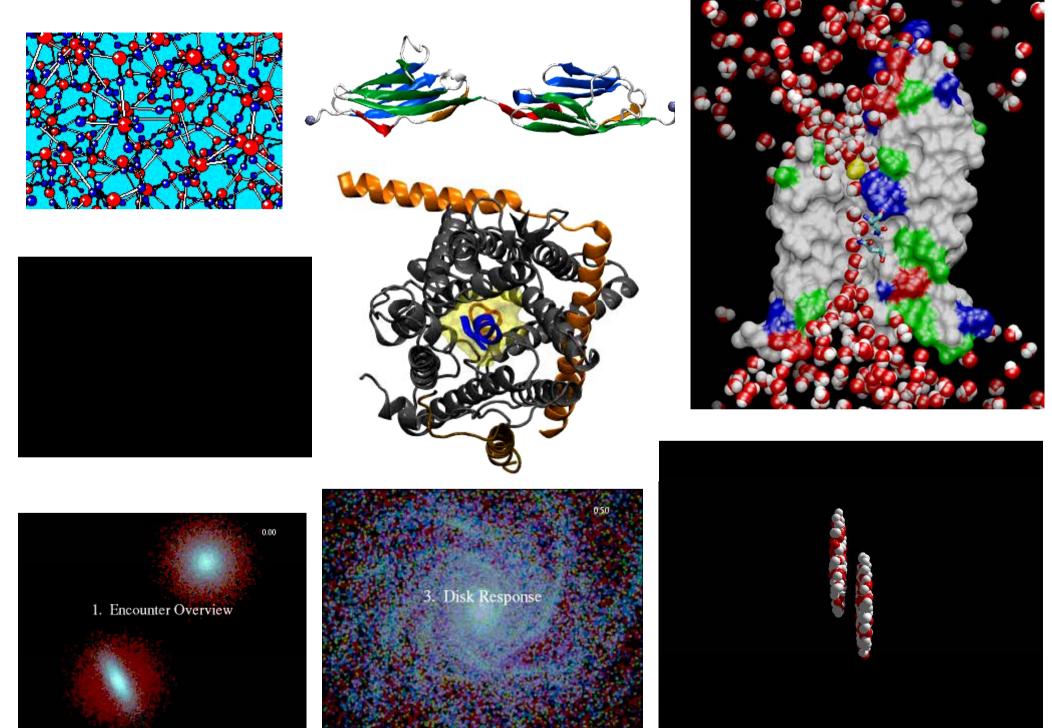
atomi szint

biofizikai rendszerek, törések, deformációk MD szimulációja rutin feladat

 a szimulációs technikák száma robbanásszerűen megnőtt: sajátos problémák sajátos módszerekkel, vegyes kvantummechanikai/klasszikus mechanikai szimulációk enzimreakciók és törések szimulációjára

kontinuum

Példák MD szimulációkra

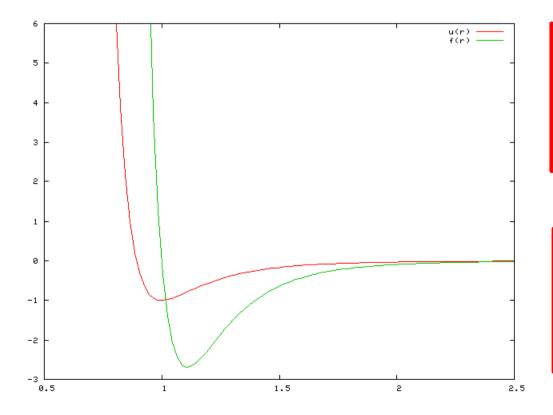
Az intermolekuláris potenciál

az argon szimulációja:

- klasszikus dinamika
- gömb alakú atomok
- kémiai kölcsönhatás nincs
- a belső struktúrától eltekintünk
- párkölcsönhatás:

magok taszítása + van der Waals vonzás

$$U(r) = u(r_{12}) + u(r_{13}) + \dots + u(r_{23}) + \dots = \sum_{i=1}^{N-1} \sum_{j=i+1}^{N} u(r_{ij})$$

Lennard-Jones potenciál

$$u(r) = \epsilon \left[\left(\frac{\sigma}{r} \right)^{12} - 2 \left(\frac{\sigma}{r} \right)^{6} \right]$$

Lennard-Jones erő

$$F(r) = \frac{-dU(r)}{dr} = 12 \frac{\epsilon}{\sigma} \left[\left(\frac{\sigma}{r} \right)^{13} - \left(\frac{\sigma}{r} \right)^{7} \right]$$

Mennyiségek

általában úgy választjuk, hogy ne kelljen túl nagy/kicsi számokkal dolgozni

egységnek választjuk:
$$\sigma = 1; \ \varepsilon = 1; \ m = 1.$$

átalakítás:

mennyiség	egység	érték az Argon esetében
távolság	σ	$3.4 \text{x} 10^{-10} m$
energia	ϵ	$1.65 \text{x} 10^{-21} J$
tömeg	m	$6.69 \text{x} 10^{-26} kg$
idő	$\sigma(m/\epsilon)^{1/2}$	$2.17x10^{-12}s$
sebesség	$(\epsilon/m)^{1/2}$	$1.57 \times 10^2 m/s$
erő	ϵ/σ	$4.85 \text{x} 10^{-12} N$
nyomás	ϵ/σ^2	$1.43 \text{x} 10^{-2} Nm^{-1}$
hőmérséklet	$\epsilon / k_{\scriptscriptstyle B}$	120K

pl. 2000 időlépés, $\Delta t = 0.01$ $t = 20 = 4.34 \times 10^{-11} \text{s}$

tipikus szimulálási idők: 10⁻¹¹ – 10⁻⁹ s 10⁻⁶s

Inicializálás

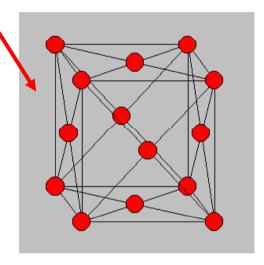
használt változók:

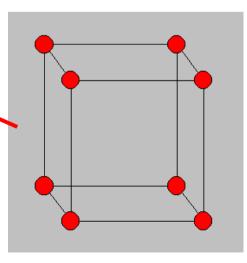
a kezdeti konfiguráció közel kell legyen az egyensúlyi konfigurációhoz!!!

sűrű rendszer: kezdeti helyzetek lapcentrált köbös rács rácspontjaiban az adott hőmérsékletnek megefelelő véletlenszerű sebességek

első verzióban egyszerű köbös rácsra inicializáljuk az atomokat:

```
double L = 10;
                         // linear size of cubical volume
double vMax = 0.1;  // maximum initial velocity component
void initialize() {
   // initialize positions
   int n = int(ceil(pow(N, 1.0/3))); // number of atoms in each direction
   double a = L / n;
                                     // lattice spacing
   int p = 0;
                                      // particles placed so far
   for (int x = 0; x < n; x++)
       for (int y = 0; y < n; y++)
           for (int z = 0; z < n; z++) {
                   if (p < N) {
                       r[p][0] = (x + 0.5) * a;
                       r[p][1] = (y + 0.5) * a;
                       r[p][2] = (z + 0.5) * a;
                   ++p;
   // initialize velocities
   for (int p = 0; p < N; p++)
       for (int i = 0; i < 3; i++)
           v[p][i] = vMax * (2 * rand() / double(RAND_MAX) - 1);
```


Newtoni mozgásegyenletek

EZT A RENDSZERT KELL INTEGRÁLNI!!!

az i. atom mozgásegyenlete:

$$\vec{a}_i(t) \equiv \frac{d\vec{v}_i(t)}{dt} = \frac{d^2\vec{r}_i(t)}{dt^2} = \frac{\vec{F}_i}{m}$$

$$\vec{F}_{i \leftarrow j} = -\vec{F}_{j \leftarrow i} = 12 \left(\vec{r}_i - \vec{r}_j \right) \left[\left(\frac{1}{r} \right)^{-14} - \left(\frac{1}{r} \right)^{-8} \right]$$

$$\vec{F}_i = \sum_{\substack{j=1 \\ j \neq i}}^N \vec{F}_{i \leftarrow j}$$

```
void computeAccelerations() {
   for (int i = 0; i < N; i++) // set all accelerations to zero
       for (int k = 0; k < 3; k++)
           a[i][k] = 0:
   for (int i = 0; i < N-1; i++) // loop over all distinct pairs i, j
       for (int j = i+1; j < N; j++) {
           double rij[3];
                            // position of i relative to j
           double rSqd = 0;
           for (int k = 0; k < 3; k++) {
              rij[k] = r[i][k] - r[j][k];
              rSqd += rij[k] * rij[k];
           double f = 12 * (pow(rSqd, -7) - pow(rSqd, -4));
           for (int k = 0; k < 3; k++) {
                a[i][k] += rij[k] * f;
                a[i][k] -= rii[k] * f;
       }
```

Verlet integrálási algoritmusok

sebesség Verlet algoritmus:

$$\vec{r}_{i}(t+dt) = \vec{r}_{i}(t) + \vec{v}_{i}(t)dt + \frac{1}{2}\vec{a}_{i}(t)dt^{2}$$

$$\vec{v}_{i}(t+dt) = \vec{v}_{i}(t) + \frac{1}{2}[\vec{a}_{i}(t+dt) + \vec{a}_{i}(t)]dt$$

```
void velocityVerlet(double dt) {
    computeAccelerations();
    for (int i = 0; i < N; i++)
        for (int k = 0; k < 3; k++) {
            r[i][k] += v[i][k] * dt + 0.5 * a[i][k] * dt * dt;
            v[i][k] += 0.5 * a[i][k] * dt;
        }
    computeAccelerations();
    for (int i = 0; i < N; i++)
        for (int k = 0; k < 3; k++)
        v[i][k] += 0.5 * a[i][k] * dt;
}</pre>
```

Egyszerű makroszkopikus mennyiségek mérése

általános szabály:
$$\langle A \rangle = \frac{1}{N_T} \sum_{k=1}^{N_T} A(k \ dt)$$

potenciális energia
$$\langle V(\vec{r_1},\vec{r_2},...,\vec{r_N})\rangle = \langle V\rangle$$
 mozgási energia
$$\left\langle \frac{1}{2}\sum_i m_i v_i^2 \right\rangle = \langle K\rangle$$
 teljes energia
$$\langle E\rangle = \langle K\rangle + \langle V\rangle = E = \text{\'alland\'o}$$

HŐMÉRSÉKLET: Boltzmann ekvipartíciós tétele alapján a pillanatnyi hőmérséklet

$$3(N-1)\frac{1}{2}k_{B}T = \left\langle \frac{m}{2}\sum_{i=1}^{N}v_{2}^{2}\right\rangle$$

```
double instantaneousTemperature() {
    double sum = 0;
    for (int i = 0; i < N; i++)
        for (int k = 0; k < 3; k++)
            sum += v[i][k] * v[i][k];
    return sum / (3 * (N - 1));
}</pre>
```

A szimuláció

```
int main() {
    initialize();
    double dt = 0.01;
    ofstream file("T.data");
    for (int i = 0; i < 1000; i++) {
        velocityVerlet(dt);
        file << instantaneousTemperature() << '\n';
    }
    file.close();
}</pre>
```

HIÁNYOSSÁGOK:

- → a térfogat nem állandó → határfeltételek alkalmazása
- a kezdeti pozíciókat és sebességeket jobban meg kell választani
 - LCK rács használata + Maxwell-Boltzmann eloszlás a sebességekre
- a rendszert kell hagyni, hogy termális egyensúlyba kerüljön az adott hőmérsékleten
- makroszkopikus mennyiségek átlagának mérése

Javított verzió

kezdeti pozíciók LCK inicializálása sebességek inicializálása Maxwell-Boltzmann statisztika alapján periodikus határfeltételek alkalmazása minimum kép elve

paraméterek

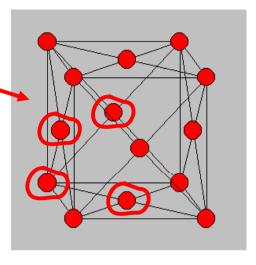
inicializálás

```
void initialize() {
    r = new double* [N];
    v = new double* [N];
    a = new double* [N];
    for (int i = 0; i < N; i++) {
        r[i] = new double [3];
        v[i] = new double [3];
        a[i] = new double [3];
    }
    initPositions();
    initVelocities();
}</pre>
```

Kezdeti pozíciók

lapcentrált köbös rácsra helyezzük az atomokat

```
double L;
                                // linear size of cubical volume
void initPositions() {
    // compute side of cube from number of particles and number density
    L = pow(N / rho, 1.0/3);
    // find M large enough to fit N atoms on an fcc lattice
   int M = 1;
   while (4 * M * M * M < N)
       ++M:
   double a = L / M;  // lattice constant of conventional cell
   // 4 atomic positions in fcc unit cell
   double xCell[4] = \{0.25, 0.75, 0.75, 0.25\};
   double yCell[4] = \{0.25, 0.75, 0.25, 0.75\};
   double zCell[4] = \{0.25, 0.25, 0.75, 0.75\};
   int n = 0;
                               // atoms placed so far
   for (int x = 0; x < M; x++)
       for (int y = 0; y < M; y++)
           for (int z = 0; z < M; z++)
               for (int k = 0; k < 4; k++)
                   if (n < N) {
                       r[n][0] = (x + xCell[k]) * a;
                       r[n][1] = (y + yCell[k]) * a;
                       r[n][2] = (z + zCell[k]) * a;
                        ++n;
```


(0,0,0), (0.5,0.5,0), (0.5,0,0.5), (0,0.5,0.5)

Kezdeti sebességek

```
double gasdev () {
    static bool available = false;
    static double gset;
    double fac, rsq, v1, v2;
    if (!available) {
         do {
              v1 = 2.0 * rand() / double(RAND_MAX) - 1.0;
              v2 = 2.0 * rand() / double(RAND MAX) - 1.0;
              rsq = v1 * v1 + v2 * v2;
         } while (rsq >= 1.0 || rsq == 0.0);
         fac = sqrt(-2.0 * log(rsq) / rsq);
         gset = v1 * fac:
         available = true:
         return v2*fac:
    } else {
         available = false:
         return gset;
             Box-Müller algoritmus
```

$P(x) = \frac{e^{-(x-x_0)^2/(2\sigma^2)}}{\sqrt{2\pi\sigma^2}}$

Maxwell-Boltzmann eloszlás

$$P(\mathbf{v}) = \left(\frac{m}{2\pi k_{\rm B}T}\right)^{3/2} e^{-m\left(v_x^2 + v_y^2 + v_z^2\right)/(2k_{\rm B}T)}$$

```
void initVelocities() {
    // Gaussian with unit variance
    for (int n = 0; n < N; n++)
         for (int i = 0; i < 3; i++)
             v[n][i] = gasdev();
     // Adjust velocities so center-of-mass velocity is zero
     double vCM[3] = \{0, 0, 0\};
    for (int n = 0; n < N; n++)
         for (int i = 0; i < 3; i++)
              vCM[i] += v[n][i]:
    for (int i = 0; i < 3; i++)
                                              \mathbf{v}_{\mathrm{CM}} = \frac{\sum_{i=1}^{N} m \mathbf{v}_i}{\sum_{i=1}^{N} m}
         vCM[i] /= N;
    for (int n = 0; n < N; n++)
         for (int i = 0; i < 3; i++)
              v[n][i] -= vCM[i];
```

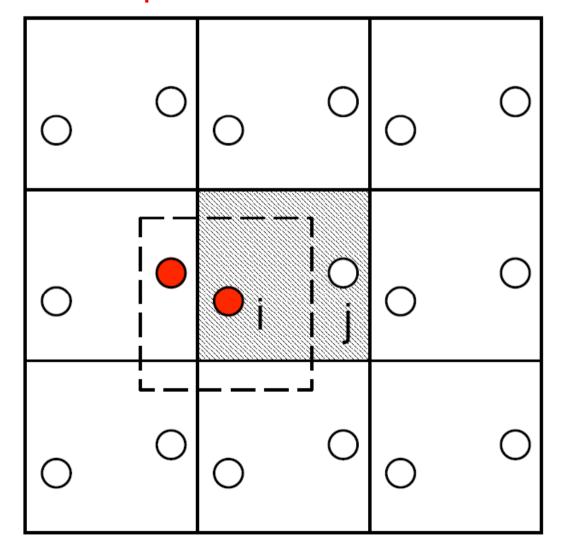
// Rescale velocities to get the desired instantaneous temperature
rescaleVelocities();

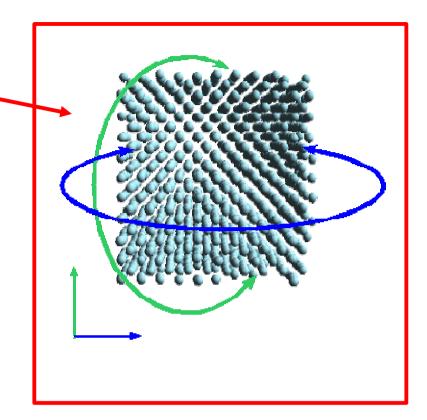
$$\mathbf{v}_i \longrightarrow \lambda \mathbf{v}_i \quad \lambda = \sqrt{\frac{3(N-1)k_{\mathrm{B}}T}{\sum_{i=1}^{N} mv_i^2}}$$

Mozgásegyenletek integrálása

periodikus határfeltételek

minimális kép konvenció

HA $|x_{ij}|>L/2$:

HA $x_{ij}<0$: $x_{ij}=x_{ij}+L$ KÜLÖNBEN: $x_{ij}=x_{ij}-L$

Mozgásegyenletek integrálása

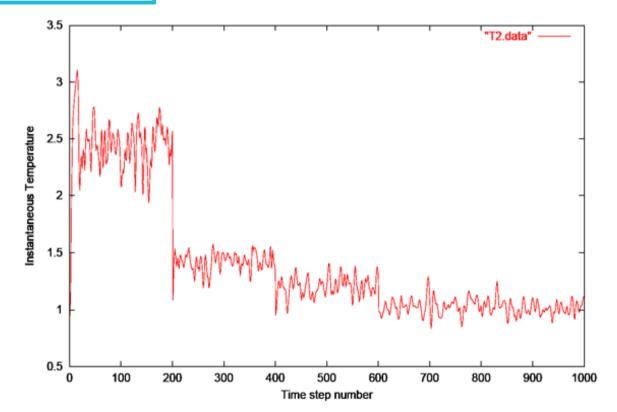
```
void computeAccelerations() {
   for (int i = 0; i < N; i++) // set all accelerations to zero
       for (int k = 0; k < 3; k++)
           a[i][k] = 0:
   for (int i = 0; i < N-1; i++) // loop over all distinct pairs i, j
       for (int j = i+1; j < N; j++) {
           double rij[3];  // position of i relative to j
           double rSqd = 0;
           for (int k = 0; k < 3; k++) {
               rij[k] = r[i][k] - r[j][k];
              // closest image convention
               if (abs(rij[k]) > 0.5 * L) {
                  if (rij[k] > 0)
                      rij[k] -= L;
                  else
                      rij[k] += L;
              rSqd += rij[k] * rij[k];
           double f = 12 * (pow(rSqd, -7) - pow(rSqd, -4));
           for (int k = 0; k < 3; k++) {
               a[i][k] += rij[k] * f;
               a[j][k] -= rij[k] * f;
```

Sebesség Verlet algoritmus

```
void velocityVerlet(double dt) {
    computeAccelerations();
   for (int i = 0; i < N; i++)
        for (int k = 0; k < 3; k++) {
            r[i][k] += v[i][k] * dt + 0.5 * a[i][k] * dt * dt;
           // use periodic boundary conditions
           if (r[i][k] < 0)
               r[i][k] += L:
           if (r[i][k] >= L)
              r[i][k] -= L;
           v[i][k] += 0.5 * a[i][k] * dt;
   computeAccelerations();
   for (int i = 0; i < N; i++)
       for (int k = 0; k < 3; k++)
           v[i][k] += 0.5 * a[i][k] * dt;
```

A szimuláció

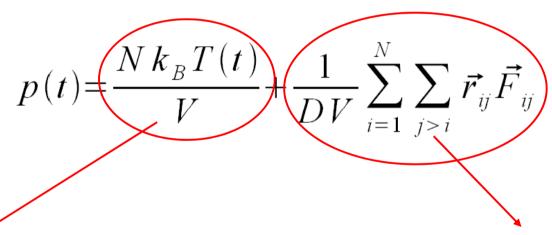
```
int main() {
    initialize();
    double dt = 0.01;
    ofstream file("T2.data");
    for (int i = 0; i < 1000; i++) {
        velocityVerlet(dt);
        file << instantaneousTemperature() << '\n';
        if (i % 200 == 0)
            rescaleVelocities();
    }
    file.close();
}</pre>
```


A nyomás meghatározása

tekintünk egy képzeletbeli egységnyi felületet a rendszerben: a nyomás a felületre ható normális irányú erő nagyságához köthető a felületen egységnyi idő alatt "áthaladó" impulzushoz köthető

viriál egyenlet alapján:

a részecskék mozgásából származó járulék az ideális gáztól jól ismert összefüggés

a felület különböző oldalán lévő részecskék között ható erők járuléka

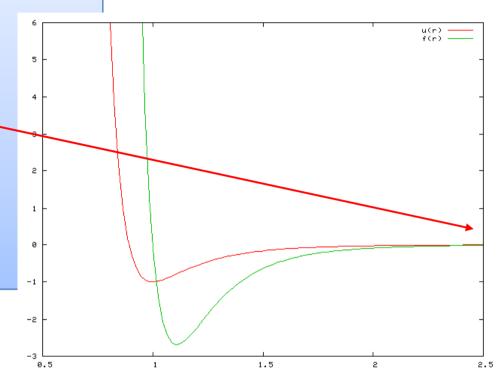
MD kód optimalizálása

a legidőigényesebb rész az erők (gyorsulások) kiszámítása

L. Verlet, Phys. Rev. 159, 98 (1967) két optimalizálást javasolt:

- 1. a potenciál "farkának" levágása $r_{váa}$ = 2.5 -nél
- 2. szomszédlisták tárolása:

 - legyen r_{max} > r_{vág} (pl. r_{max} = 3.2)
 rögzítünk minden (ij) párt, melyre r_{ij}<r_{max}
 a párok listáját csak minden 20-30 lépés
 - után frissítjük

Másik lehetőség: csatolt cellák módszere

